

କାନ୍ଦିଲା ପାଇଁ ମାତ୍ରାକୁ

ஏதுமில்லை என்றால் தேவே அரசாங்கம்

இது சுய-த்தின் ஓ-வருட பூதையெடுப்பது அத்தியாபத்தின்
கீழாரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது—

ஶ்ரீ பஞ்சபதி

கண்ணால்லோ ஒவ்வொரு நவூலை கீழ்வர தீர்மை

கல்பாங்கு நியாய மூலாலிசுவநாதாலும் விஷயம்

ஒரெந்தி ஒரு மூல வர்த்தாங்களைக் கீழ்வர கீழ்வர தீர்மை

ஏவை-ஏதுவெங்கு தாக்கெல்லையால்லோ

பூர்வோலாவங்வராலிருந்து நெந்துகொக்கவசூத்தோ

கவலாக்காலிஸர்க்கு வர்த்தநையால்லோ

குரிராயியில் விட்டித்து இல்லையாகத்துறையீர்யா

பாகவலங்வதாக பூர்வாகாசாகசீர்வதோ

வேதாந்தகாதி கொலி திராது வீசுவெவாவத்தோ இ

பொதுக்காவிக்காவியில் பொதுக்காவியில்லோ

பூர்வாரம்பிக்கான நூல்கு விளக்கியிருக்கவியத்தோ

பொதுக்காவிக்காவியில் பொதுக்காவியில்லோ

அண்ணால்லோ தாக்காத்தோ பொதுக்காவியால்லோ

தாக்காத்தோ தாக்காத்தோ பொதுக்காவியால்லோ

ஒரேந்தின்வருத்தோ தாக்காத்தோ பொதுக்காவியால்லோ

ஒரேந்தின்வருத்தோ தாக்காத்தோ பொதுக்காவியால்லோ

ஒரேந்தின்வருத்தோ தாக்காத்தோ பொதுக்காவியால்லோ

குமாரஸ்தீக்ஷணம் விழுரா சுரிதாதபரிதலையகி

தநூவே பூராஸூராஜவி-செழினதபநுதிநஸாவுதா||

தநாமதஸாதாவ-தாவாஜதாக்ஸாதாதாதா||

ஜிடாசிமத்தூத்துவஸைநிஃக்குதாமதவெஷுவநிதிக்கடை||

தாமஸைநீதீக்ஷபநீவத்தீநவந்தாவந்தாதா||

பூதிவடினங்குத்துரஸ்தூபாயாம் பொர்சாதெஷணதீமாதாதா||

தநாமஸ்தூதாமதாங்குதாமதாமதாமதா||

தநாபுத்தாமதாங்குதாமதாமதாமதா||

வரிக்ருதிவியிங்ஸாங்காங்குவரணிக்குராதித்தீ||

ஹரிணாவொயிதவஸ்தீநங்காங்குவரணிக்குராதித்தீ||

ஸராணங்பூராவவித்தீ லக்காதெறுவாரைங்ஜவா||

தெநவங்பூராயித்தாங்குதாமதாமதாமதா||

ராஜாதகையுதாமதாமதாமதாமதா||

கலூஜயநாநிஃக்குதாமதாமதாமதாமதா||

மாஜீதாங்காலவத்தீந்கும் நதிவெஷ்டுநுய்யாததா||

உத்ராக்காவயயவை பொதீவேஷுமெலாக்கிலைத்தாகா||

சுங்கரீஷஶாவாதெதுநுவீராஜங்காவயயங்கரிதா||

யூராக்காவநம் விவெஶர்சா-வாவாதெவப்பாராயணம்||

உதெதுத்தெஞ்சீராவுராநகிங்கரீஷுவநுவதெதா||

வங்கித-யெநநாயுராயநகாஹாநவதொஹவக||

ஏம்பரிசு சரித்திர சுந்திரக ச்லோகங்கள்

ஸம்புண்ணமாயித்து.



கதையின் சுருக்கம்.

அம்பரீஷ் சரித்திரம்.

அம்பரீஷ் உபாக்யானத்தை தனக்கு விஸ்தரித்துச் செல்ல வேண்டுமென்று கேட்ட பரீவித்து மஹாராஜனுக்கு கொஶர்ய் தெரியிக்கிறார்.

“வராய் பரீவித்துமகாராஜனே! குரியகுலத்து மனவை கன் அரசுபுரியும் அயோத்தியா களில் அம்பரீஷ்னைப் பெய்த கொண்ட ஒரு மன்னவன் மனுகெறி தவராமல் அரசாட்சி செய்து வந்தான். ஒரு-சமயம் தூர்பிழும் ஏற்பட்டு அவன் இராஜதானி யில் ஜலம் இல்லைமல் போயிற்று. அதனால் மிகுந்த கவலையுற்ற மன்னவன் வசிஷ்டர், கெளதமர் முதலான மகரிவிகளைக்கொண்டு அசுவமேதயாகம் செய்து தேசமெங்கும் சுபிழுமாகச் செய்தநான்: பின்பு வரவர கிரமேண அவனுக்கு ஹரியக்கி ஏற்பட்டு, தண்ணிடு, மனையான், பிள்ளை, சதுரங்க ஸௌன்யங்கள் முதலியன துகள் கங்கரம் கன் என்று அதுவளில் பற்றிருழிந்து, கர்மபோகங்களால் பக்வாகிண ஸதா சக்ரோவிப்பிவித்து, தனக்கு ஸமான சிலமுள்ள தன் மனை யாஞ்சிடன் கூடி ஒரு வருடதலைம் ‘நுவாதசி’ விருதம் அனுஷ்டிக்க எண்ணங்கொண்டு, விதிப்படி அனுஷ்டித்துவந்தான். ஆபபோது முடிவாகிற கார்த்திகை மாதத்தில் யமுனை நதிக்கரையை யடைந்து அவனிருத்தத்தை முடிக்க; மூன்று தினங்களும் உபவரசமிகுந்து யமுனையில் நோடி, அங்குள்ள யமுனைவனத்தில் ஸ்ரீய:பதிக்கு ரோட்சோபசார பூஷணங்கள் செய்து, பகவத் பக்தர்களை பூஜித்து, கொம்பு ரூங்கும் தர்க்கப் பூநூம், குளம்புகளுக்கு வெள்ளிப் பூநூம், மூட்ட ரம்பு ஸ்வர்ணாபரணங்களும், மேலே பட்டு வஸ்திரக்களும் அணி ந்த ஸ்வராவர்க்கிய ஓகோடி நீண்டிற்றுப் பக்களை கண்றுகளுடனும் தர்க்கப்பாத்திரமன் முறைய உபரணங்களேயும் ரா சி முரியந

ஷ்மீஸுர கதா நினைவனி

அபிரிங்கு அன்றமிட்டு அவர்கள் ஆமநிகைப் பெற்று நவா ரசிபரசை செய்ய எந்தனிக்கும்போது, அவ்வரசைப் பரிசீலிக்க வர்வார்போல் குருராம்சமாகிய நூர்வாஸமாமுனி அங்கு ஓரள் நிலர்.

அவர்களைத்தும் அம்பரீஷன் மிக்க பக்கி கிகவாசத்துடன் எதிர்வெட்டுபோய் அங்கியாதிரளால் பூஜித்து, அவரை அழு அன்றா ஏதிதியாக வரித்தனன். அவரும் அதனை அங்கிவரித்த நிற்ப கர்மானுஷ்டானம் செய்து வருவதாய் அரசனிடம் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, அவ்வரசனிக் கிருதபக்கம் செய்ய என்னை ரெண்டவர்போல் யமுனையிலிருந்து மிகுந்த காலதாழதம் செய்தார். அப்போது நவாதசி பாரணைக்கு இரை முகாந்தநாஸம் மிசுமி இருக்கந்தாலும், நூர்வாஸ் விரைவில் வரமட்டார் என்று தேவே நியதாலும் அம்பரீஷன் மிகுந்த வருத்தமுற்று அங்குள்ள பெரி வேய்களைப் பார்த்து, இங்கையினைம் நவாதசி ஸ்வல்பமாக இருக்கி ரது. நூர்வாஸ் இங்கும் வரவில்லை. காலத்தில் பாரணை, தவறி கூல், கிருதபலம் கிடைக்காது அதிதியை விட்டுவிட்டு பாரணை எவ் விதம் செய்வது? என்று கேட்டே, அவர்கள் அபிஷேக தீர்த்தமும் அளியும் உட்கொண்டால் அதிரசிதம் என்னும் பாரணையாகும். அதனால் அதிதியை, அவமதித்த தேவேம் அனுஷ்டது; என்று உரைத்தங்கள். அங்கிலம் அம்பரீஷன் நூர்வாஸ் வருவதற்கு முன்பு அளவீ, தீர்த்தம் உட்கொண்டாக்கும்.

உடன் அங்குலந்து நூர்வாஸ் அகத அறிந்து கோபம்கொண்டு சுஞ்சலியல்நாய் எடுகில். நிற்கும் அம்பரீஷனாஜீயப் பார்த்து “ஏடே அம்பரீஷன! சி மிக விழ்ஞாபக்கி யுள்ளவன்போல் உண்மை என்னைக்கொண்டு என்னை அவமதித்து செய்த நவாதசி பாரணை, பலத்தை இதோ காணப்பிக்கிறேன்.” என்று கோபாபை நிற்காச கால்க்கும் அவரைப் புணிந்து ‘ஐயா முனி சிரேஷ்டா! யான் நாகனை, அவமதிக்கவில்லை...’ நவாதசி ஸ்வல்பமாக கிருந்தால் அளவீ தீர்த்தபாவம்தான் செய்தேன். என்று எவ்வளவு சமாதா யீம் செப்தும் நூர்வாஸ் ஒய்தை வகையம் செய்யாமல் மகா கோபா வேசுக்கொண்டு நன் மகுடத்திலிருந்து ஓர் கடைசை எடுத்த பூமி ரதித்த ஓர் பூதற்றநப் பகுத்து “ஏ பூதமே என்னை அவமதிக் கிருந்த இந்த அடிபரீஷனை, மெளிவாணம் செய்தவிட்டு வா” என்று

ஏஷித்ர ஏப்பிது, இவ்வளை குதிரையிப்போல் வரும் ஆப் பூற்றைச் சென்று வாவரும் எடுக்க அம்பரீடி ஒடுக்கி நன்னை ஏத்ர பத்ரங்களை நியாகம்செய்து வளை, டிரும்தார். அப் பேறு பக்தவத்தை ஒலைப்பயிட்ட கதர்சனம் என்னும் சங்காய தம் கோடி வைத்து மேலிட்ட காங்கிரியுடன் புரப்பட்டு அந்த பூற்றை ஏத்து பஸ்பம்செய்த பூதத்தை சிருஷ்டித்து நூர்வாய கூரும் தற்காலிகரண்டு வந்தது. அதைக்கண்ட நூர்வாய திடுக்கிட்டு வெட்கி ‘ஆ! ஆ! இதென்ன! மக்கர்யம்சீதிப்பலமாயிற்று. இதை சுக்கிரம் நம்மையும் சாம்பலாக்கியிடும்போ விருஷ்கிததே!’ என்று பயங்தோடி, பூமி, பாதாளம், வங்காக்கம் முதலான இடங்கள் சென்றும் அந்த கதர்சனம் நன்னை விடாமல் தூரத்தி வருவதைக் கண்டு, வத்பலோரகம் சென்று ‘அரும்மதேவஜைப் பணிச்சுருவாகலை சுங்கிகளையும் தெரிவித்தார். அதைக்கேட்டு பிரும்மதேவன் ‘ஓ நூர்வாஸமுனியே பாகவதாபராதியாகிய உன்னை என்னுல் இரண்டி கூழ்டியாது. என்னைப்போலெல்ததுவர்கள் பகவானுடைய ஆக்கனு க்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள். இச்சத்தினாத்தி இறபவித்த ஆயுதங்களே எங்கள் கொக்கோல்கள். எங்களுக்கு இரவானுகிய பகவானிடம் செல்லும்’ என்று அரும்மதூறுத்ததைக் கேட்டு அவ்விடமிருங்க விரைவைய் கலையங்கிரி சென்று உமாபத்தியை சரணமடைந்து வந்த சுமங்கிலைத் தெரிவித்து தம்மை சுங்கிச்சுருமாறு வேண்டினார்.

அதைக்கேட்ட லீலகண்டன் நூர்வாஸ்தாப் பார்த்து ‘ஓப் நூர்வாஸ்ரே! பாகவதாபராதியான உம்மை என்னுல் சுக்கிக்க, முடியாது. அந்த அம்பரீடி அகண்டப்பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்கியண்ணியவன், அந்த பிரும்மததின் ஜெடாவதாரமாக ஓலும் பிரும்மதேவனும் மூவிஸ்பவித்து சிற்கில சமயங்களில் அவர் மாண்யால் மயங்கி தலங்குபிரேம். இவ்விதமிருங்க பாகவதாபராதியான உம்மை இப்போது இச்சுக்கிரத்தினின்றும் காந்ததிட என்னுல் முடியாது. அந்த அண்டமூர்த்தியைபே சரணமடையப்போம்’ எங்குர் அதைக்கேட்ட நூர்வாஸ் தற்வமறிக்கு பக்தவத்தெல்லன் வசிக்கும் கைகுண்டம் சென்று வண்ணிதியில் பணிக்கு தீயபந்துவைக்கண்டு ‘ஓ அச்சுதா! ஓ அனந்தா! அதியார்க்க பாராதியான அதிவேஞ்சுக்கு பூயை சொடுத்தருகளேயென்டும். என்னை பன்பும் செய்யச் சீற்வகு சிற சுதர்சனத்திலிருங்கு என்னைக் கார்த்தயேண்டும்’ என்று பிராதித்தார். அதைக்கேட்ட புரியப்பா அம்முனியைப் பார்த்து ‘ஓ

ந்வரவனமுனியே! யான் பந்தவந்ஸலை ஈடுபுதுத்தரயந்தை ஓழி தற எங்கியே தஞ்சூர் எண்ணியவர்களை விட்டு யான் அறிவு மில்லை. ஏந்தமக்ருணமுள்ள மங்கை நன் எல்குஞ்சித்தால் நன் நாயகீயை வசப்படுத்திக் கொள்வதற்போல் எண்ணிடம் குதிரமான ஏக்கிதியுள்ள பந்தங்குஞ்சு யான் எப்போதும் வசப்பட்டிருப்பேன். அவ்வித பக்தன்கள் ஒழிருதயத்தில் யானும் என் ஒழிருதயத்தில் அவ்வகூம் எப்போதும் வாஸமாய் இருக்கக்கூடும். ஆகையால் ஒழுமுனிசிரேஷ்டுரே! எந்த அம்பரீஷனிடம் சீர் அப்சாரப்பட்டிரே அந்த பக்தன்தான் உம்மை இரகவிக்கூடுமே யொழிய எண்ணால் முடியாது! அங்கே போம்” என்று மாதவ னுரைத்தார்.

அதைக்கேட்ட நூர்வாளர் அம்பரீஷன் மகிழ்மையை கண்குணர்ந்து பூலோகத்திருக் கோடிவந்து அம்பரீஷன் தாள்களில் தஞ்சம் என்றடிப்பணின் து “தீ பக்த சிரேஷ்டரே! அம்பரீஷ மகாராஜனே! உமாது அருமையறியாமல் உலகெங்கும் ஒழியும் எண்குஞ்சுக் கைகளை பெப்பாற்று உமது மகிழ்மையை ஸ்ரீயப:பதியால் கண்குணர்ந்து உம மைக் சரணமாக அடைக்கேன். எண்குஞ்சு நீர்தான் ரஷ்கன், யான் செய்த தீங்கை மறந்து எண்ணைக் கார்த்தருள் வேண்டும்’ என்று அதித்தார். அதைக்கேட்ட ராஜன் அதிக தயைகொண்டு அவரைத் தரத்திக்கொண்டு வரும் ஸ்ரீஹரிசக்ரத்தை கண்துகிசெயதார். அம்பரீஷன் எதுதியைக் கேட்டு ஸாதர்சனம் தன் ஒளியை உள்ளடக்கி நன் இருப்பிடம் சென்றது. ஸாதர்சனம் மறைந்ததைக் கண்ட நூர்வாளர் தான் புனர்ஜனன மக்டங்கத்தை எண்ணி அந்த ராஜரியியைக் கண்டு ‘ஐயா ராஜரியியே! இச்சக்கிரத்தினின்றும் தப்பிபிப் பிகைமக்கும்படி உதவிசெய்த உமக்கு, யான், என்ன அளிக்கவேண்டுமோ அதைக் கேளுமென் நூரைத்தார். அம்பரீஷன் ‘ஐயா பெரிய வரே! எனது கோரிக்கை யாதெனில் யான் ஜலபாவத்துடன் நங்குஞ்சமுத அளிக்கக் கார்த்திருக்கிறேன். தேவீர் அமுதன்கு அழியேனோ கிருநார்த்தஞ்சக் கெய்தருள்வேண்டும் என்று கேட்டார். நூர்வாளர் ‘இவர் சொல்லும் வண்ணம் கேளாவிடில் சக்கிரம் மறுபடியும் வந்துவிடும்’ என்று பயந்து ‘இதோ’ அமுதன்னை வந்துவிட்டேனான்று ஒப்புக்கொண்டு அம்பரீஷனுள்ள கொடுக்கப் பட்ட உணவை புஜிந் அந்தராஜீயை ஒசிசுவதித்து விடடெப்ற்ற சென்றார். அம்பரீஷன் பிறகு பாரணை செய்து விருத்தை முடித்தான்.

இப்படி பரமபத்தனு, அம்பரீஷராஜன் இல்லற வாழ்க்கையில் பற்றற்றுத் தன் புத்திரன் வசம் ராஜ்யர்களை ஒப்புவித்து மனையாளுடன் ரபோவைம் சென்று முகுந்த மலைத்தலை மனதை நிறுத்தி நிதயானங்க மடைக்கார.

இந்த அம்பரீஷோபாக்ஷரணத்தைக் கீர்த்தனைம் செய்கிறவரும், தியானிப்பவர்களும், பரமபாகவத்தக் ளாஹர்கள் என்று காரகர் பான் பரீக்ஷித்துராஜாக்குச் சொன்னார்கள்.

அம்பரீஷ சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுபம்!! சுபம்!! சுபம்!!!



ஸ்ரீயைம:

அம்பரீஷ சரித்திர
நாம வீத்தாந்த நிருபணம்.

வியலை

(1) காபி—தூதிதாலம்.

விவவிவகைவங்காலம் இநாஜ (விவ)

ஸகதாங்கா தாய்யாராவாதுவல்லாதம்

ஸ்ரீதித்ராவ்மலாலவால் இநாஜ (விவ)

பியபி அகண்டாலம் மனுஜ (பிப)

காதாந்தெந்ஸாதா ராத்ரவல்லம்யுதம்

ஸ்ருதித்ருபலேந்தபவம் மனுஜ (பிப)

ஷுறுதிரிசை.

ஆதென் கீர்த்தநாரம்பதில் குருதேவர் என்றும்; ஓதுடும் பதத்நால் தெரிவிப்பது யாதெனில், 10-ம் மஹா ஷவங்பாஸம் விவைவில்லை ஏ மாணவ கீ மிகழுதரவுடன் அகண்டரவத்தை அனுபவி என்றார்—அகண்டரவுமென்றால் அழிவுற்ற ரவுமென்றுபொருள்—சித்திரிச பரவுமெல்லாம், அவித்தப்மானதால், கண்டரவுமாகும் பேரின்பரவும் சித்யமானதால் அதுதான் அகண்டமாகும் ஷவர்மானுபவரவுமூம் சித்யமல்லவென்று கீதை 9-வது அத்திபத்தில் கூறியுள்ளது.

(2) ஶஸ்ராகடி

ஓதகதங்ஹாகுரவுநடிமோகம் விஶாமம்
கஷ்டீணையைணுத்தடிமோகம் விஶங்தி
ஷவங்குடியில்தீநாவுவநா:

மதாநாதமகாரிகாரோமஹங்தை

ஏததம் புக்தவரான்வர்க்காலேகம் விசாமம்
கஷ்டீணைபுண்ணே மத்யலேகம் விசக்தி!
ஏவம் தூயித்ரம்மனுப்பரபஞ்ச
கநாகதம் காமகாமால்லப்பக்தே!!

(இ-ஞ்) காம்யபுத்தியுடன் யாகாதிகளைச் செப்பதவர்கள் அந்தப் புண்யம் உண்டாவரை ஸ்வர்க்காலேகா னுபவத்திலிருந்து அந்தப்புண்யம் குறைந்ததும் பூலோகத்தில் பிறக்கு மருபடி கர்மயோகத்நால் மேல்லோகம் போகிறதும் கீழ்லோகம் வருகிறதுமாயுமிருப்பதால் ஷவர்மானுபவரவுமூம் அகண்டரவு யல்ல. அகண்டருப்பான் பரமாத்மாவின் ஸர்க்காத்காரத்தினால் உண்டாகும் தூண்தம் தான் அகண்டரவு மென்படும். அதை மனுஷ்யங்களில் பிறக்கியவரும் எப்படி அடைவது என்பதை பகவத்தை 9-வது அத்தியரயம். 32-வது கலேரகத்தில் தெரிவித்திருக்கிறு.

(3) ஶஸ்ராகடி

ஶாஂஹி வாயு-வ௃வாஸி-தரி யெவிலூ-ஏ-வாவுபொநயபி! வீபொ ரெவெஶ்ராஜ்ஞா ஶ-அ-தி-ர-வெவி யாஂதிவ ராஂநாக்தா! மாம்ஹி பாந்த வயபாக்ரிதய பேவிஸ்ய பாபயேநய: புத்ரியே வாச்யாந்தரா குத்ரா ஸந்தே பியாக்ரி பாக்ரதிம்..

(ஒன்) 'ஓ அங்கூணி! சீகுலத்தில் பிறந்தவர்களும், உடிர் என், வயச்சுற்றான், குத்தர்கள் இவர்களை பிரூப்பாலும் என்னை விதிப் படி, முறையித்தால், சாதவதமான உயர்ச்சத் தீர்மானத்தை அடைவார்கள். என்ற சொல்லியிருப்பால், அண்டரஸம் என்பதை பரம பதமாகும். அது எந்த மரத்திலுண்டான், எந்த பழத்திலிருந்த எவ்விதம் வெளிவரும் என்பதை பிரதமபத்தின் சரணத்தால் தெரிவிக்கிறுர்.

ஸ்ரீகாத்தூஷாதாயர் ராவுதூவங்காத்து
ஸ்ரீதிதாராவமிலாஷுவம் (8நூஜா)

(இன்) அண்டரஸம் சாசாரியராகிய கிளியினால் அமிருதம் போல், குசியுள்ள திரவமாக வெளியாயிற்று. அந்த திரவம், வேத மரகிய தீபக் கிருக்கத்திறுண்டான் பாகவதமாகிய பழத்திலிருந்து உண்டானது. அதைத்தான் அண்டரஸம் என்பது அதை ஆதா உண்டானது. அதைத்தான் அண்டரஸம் என்பது அதை ஆதா உண்டானது. அதைத்தான் அண்டரஸம் என்றால் பரம விட்டன் பானமபண்ணுவதை, என்றார். அந்த அண்டரஸமும் பரம பாகவதரகளால் உலகத்தில் பெருகிறது. பிரம்பாகவதரள் யார் யார் என்றால் அவர்களைத் தெரிவிக்கிறுர்:—

(4) ஶோகடி

வ௃ஷ்டி நாராதி வாராஸாராவாஸாரீக

வுலங்குவர்ஷி ஸ்ராக்கஸாநக வீஷாதாஹ்ராநு

ஸ்ராகாந்தாஜ்சாந வலிஷ்வவீஷணாதிநு

வெண்டுாநிராநு வாஶிஹாஹ்ரதாநு மூர்பாதி॥

பாஹ்லாத சாரத பாசூர புண்டரி:

வ்யாஸரம்பரியூ கக்செனனா ஏஷ்மதால்ப்யான்:

கும்மங்க தாங்கூன வலிஷ்ட விப்ரவாகூதீன்

புண்யானிமன் பரமபாகவதரன் ஸ்மராயி:

பாகவத பஜ்ஞை சேய்யவேணுமானால் முக்கி பாஹ்லாத் முத வான் இவர்களை ஸ்மரித துக்கென்டு பிறகு பாகவதபஜ்ஞை சேய்யத் தூட்டக்கேண்டும். அந்த பக்கங்கள் சிக்பான், ஜீவன்முக்கத்தான் கோ ஸைமா கத்தைத்திற்காக இப்பேர்நும் வஞ்சரித்துக்கொண் டிருக்கி ரூக்கள். ஆனால் பிவ்யத்தூர்கள் மில்லாதவர்களின் கண்களுக்கும் புலப்படம்பட்டார்கள். அவர்களைம் செய்யுமிடங்களில் பகவர்கள் ஆர்வாக்கி வருகின்றன.

திருவிக்கன்சில் கேள்வி புதிர்ப்பதிற்கு எந்தனம் செய்விரா? நல்ல ஒரு உமிழம் காரத் கூறுகிறோம் சென்று பறவுகின்ற கண்ணு ஏ போர் ராராப்பனு! ஸிருணகுப்பியான் நஷ்டகுருபுப் பிரியமனை இஞ்சுப்போ மேற்கொட்டு அதைக் கூறவேண்டும்' என்று தீட்டார். அறநகு பறவான் என்ற சொன்னாலும் யிருக்கு—

(5) ரூக்கி

நாவும் வவாசி கிடைக்காமலிடாத இயாசிலூஷபோனாலும் கூகா யது நாய்வதை காது நகிளாசி நாராஜா பூர்வதை

புதுக்காலமும்யாமி கூறுகிறோம் கோகிற்குத்தேயே கிடைத்து (1) எடுப்பதைதாய்த்தாய்க்கே—தந்தரதில்லாம் நாத!! விரு நாய்வி புதுக்காலமும்யாமி கூறுகிறோம் கோகிற்குத்தேயே கிடைத்து (2) வேறு நாரதி கவுகுண்டம், யேங்களின் யிருத்தம் அபியமண்டலம் இவைகள் எனக்கு இருப்பதமாயிருக்கத் தும், என பக்காக்கி எல்லோவது கூண்மீப்பன்னிலும் நான் மேல் சொன்ன இடங்களிலிட்டு அந்த இடம்போரிய நின்றுகொண்டிருப்பேன். என நு சொன்னார். ஆகையால் சேதநர்கள் பகவத்புத்தணம் செய்வதா னுல் பரமபாகவத்தனான் ப்ரஹஸ்தாதிகளை மூரித்துத்தான் பிறகு பகவானை பஜிக்கவேண்டும். அப்புறாசு செய்தால் அவர்களும், வக்கு சேர்ந்து புதும் செய்யார்கள். அப்போது புகவத் ஸ்ரீத்தாரம், ஏற்படும். கவிந் பிரஹஸ்தாமஸாகிய ஆகன்னுத தாலுர்கன்பகர் ஹரிததாமிருக வாரம் இரண்டாவது ஈக்கிபில் இதை வேறு வித மாக விசேஷமாக சொல்லியிருக்கிறார்.

(6) காம்போதி சீடு

॥ நாசிநீஷ்டுதீ ||

குமரிவராநால் வாழுமா—காலைத்தாக்கூவ—காலைத் தா வாழுமா—கிலாவநின்றொ—நலிவநலிட்டொ—வலிவநிட்டெங்வா— வூநாலைத் தார்ஜுனி தநவரொ—நலொ—நலைத்தீட்டு—நா—நா— யுநிநாலிவ—உரியதீவா—இரா—வா—மா—வா—உவல்கொ—மெடு— மலிப்பம் தாபிபடத் து குளிது கேளுவ குளித பட்டு— கிழுபுதித் தோ—நலிவநலிட்டோ—உளிவநிட்ட—கெம்பூ— ஹா—லைப்பிலூநுரி நஞ்சுகொரே—களிமப்பிட்ட—ஊலுமர— வாநோவிலை வரிவதோபா—மரகுபன்று வருபவதொன்றே (ம)

கு(முன்) (கல்லினால்... உது) பக்தங்கள் மிகுந்த சூரூபங்களிடம் கட்டியுள்ள மூதுங் (குளிசு... குபு) வூலூங்குத்துவம் கூற்றுத்தெருத்துமிகுந்த வேற்பார் (குளிசுபுட்டும்) பக்தங்கள் வூதுக்கு மிகுந்த (சிறுவ) பகவான் அதை நிதி வழிகளுடே சேற்பார். (நித்தரே) பக்தங்கள் நின்ற யாடில் (கலை) பகவான் நாதனம் செய்து வெண்டுமேற்பார். (கலை) பக்தங்கள் நாதனம் செய்து வெண்டுமேற்பார் என்ற செய்தல் (வரி.....ம்பா) பகவான் அவர்களுக்கு ஏதுமிகுந்துமிகுந்த (ஸ... குன்னு) பக்தங்களுக்கு கலபரான ஶ்ரீமஹியானர் நன்கொசோதைவர்களைக்கிட்டு அதை குழிக்கூட ஏரியெலிகுப்பார். இவ்வித சூனமுன்ன (மூடு... தெ விளே) வகுமிப்பதின் இங்கித மற்யாமல் பார்வாகன இந்த பக்தர் நாதனில் விழுது வைப்புபடிக்கிறார்களே! என்ற தெரிவித்தார். (நாதனாகும்—) பிஸ்யூரையார் சூதல்பட்டில் புதுதுக்கொண்டு பகவானிலைப்படிமதா—பகவான் பக்தங்களுமேற்பார். பக்வான்புமிகு ஏல் புண்டிக்கு உடோர்ந்து பழித்தான். பகவான் ஒரு செங்கல்வளில் நின்றுகொண்டு விட்டு என்ற பெயர்களைக்கு அதைக்கேட்டிருப்பது பிரவுலாதர் நின்றுகொண்டு பழித்தார். பகவான் நூணிலிருந்து நாதனம் செய்துகொண்டு வந்தார். நாதனாப்போதும் நாதனம் செய்து பழிப்பார். பகவான் அவர்களுக்கு எப்போதும் ஸாக்ஷாத்தார் தரிசனத்தை தருகின்றார். தவிர புமபாகவதான் என்றால் பார்வா மாதெ ஊறுவதாகச்—வாஜிஹாஶுலதாம்—அதாவது ஏவுக்களுக்கு அ யேலபட்ட பகவதபக்தங்களே கிடையாதோ அவர்களதான் பரம பாகவதார். ஆகையால் இந்த பிரவுலாத நாரத முதலான பக்தர் களுக்கு மேல்பட்ட பக்தங்களே கிடையாத என்ற நிர்ணயம் ஏற்பட்டது. இதற்கு உதாரணமாக—ஒரு சமயம் நாரத இருக்கிறப் பேர்ஸ்தம் போய்ப்பாண்டவர்களின் கண்டார். அப்போது நாரத் ‘ஓம நாமநாதனு, நீயும் உட்காரு, நீ ஒரு விருக்கன், (நூலில்லூப்ரு கீபதி) என்கிறபதான் வித்து, முன்முன்னவன். ஆனாலும் சிரி பெரியவன். நீ உண்ணுவேயு, விசுங்கவனேத்தில் கூட்டுறைக்கும் ஏன்றார். அப்போத நாமபுத்திரர் சொல்லுகிறார்.

வூத் காவதிபா இந்தா சிக்கத் தசெவட்டு நால் வாரியில்
வீதெனவள் குலஸராமலை அச்சிதா மூலூர்தி வட்டாக
வச | குத்தோடு நூஜாபிநாபுத்திர வாலண்டு வால் நா
வலவடிவோவள்ள வஸதிகுதிய மூடபெய் கூதூபிகீ கீ வாஃ

இருந்தீ நாவதியம் மறைதல் மறைத் தந்தேவட்டும் வாரிதி:
அதோவளை வெசோப்பவேணமுள்ள வாயேமனி நெயேதவத!
நாவிவுனே; நாவுதி காத்தம்சே “புணைப்பதம் நாவத் தெ
போவளை வல்லுதவதைய ஹருதபேதவத்தோதிக: ச: பர:

“ஹராரதமே! இவ்வுலவில் என்னாவத்திற்கு ” பெரியத குழி.
அதிலும் பெரியத இந்தப் பூமியைச் சுற்றியிருக்கும் குமுத்திரம்
அதற்கும் பெரியத அந்த குமுத்திர ஒத்ததைக்குடித்த அகண்தியர்
அவரினும் பெரிது அவரை கூதர சூப்பிரக வகிக்கும் ஆளாயம்;
பிலிச்சக்ரவர்த்தியை சிக்கரம் செய்த விழ்ஞாவின் தூர்யத்துக்குச் சரியா
காத்து சுந்த ஆளாயம். “ஆகையால் ஆகாத்ததவிடப் பெரியவர்
ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு. அந்த விழ்ஞா தங்கள் மனதில் வலிப்பதால்,
தங்களுக்கு மேல்பட்ட பெரியவர்கள் யாரிகுக்கிருக்கன்” என்று
தெரிவித்தார். இந்த விழ்ஞாத்தபே ஸரஸ்வதியின் அமசமாகிய
ஒன்றுவழிராட்டு ஒரு அவை மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறான:—

பெரியது கேட்டில் எந்தவழி வேகோய்
பூதுப்பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ கான்முகன் பட்டப்பு
கான்முகனே கரியரா அங்கி வக்கோன
கரியமாலோ அலைகடல் அயின்ரேன
அலைகடலோ குறமுளி கையில்தக்கம்
குறமுளியே கலசத்தித் பிரகந்தேந
கலசமோ புக்கியித் திறு மன்
புக்கியோ அரவித்துக் கொரு தலைபாரம்
ஏரவோ உகமபவன் சிறு விரவ் மேர்திரிம்
உகமபேச- யிரைபவர் பாரத நொடித்தம்
நொண்டாதம் பெருகமயைச் சொல்லவும் பெரிதே,

ஏத்தபடி பவேத் பக்தர்களின் பெருமையைச் சொல்வது மிகவும் அரிய. பக்ஷன் மேல்பட்டவராயிருந்தும் பக்தர்களின் போக்கமறி க்ற அவர்களைப் பெருமைப் படித்திக்கொண்டு வருவார். அவர்களின் பக்கமிகுந்த, அவர்கள் சொல்படி கடந்த, அவர்களுக்கு எவ்வித திக்கும் வராமல் பாதுகாப்பார். அவர்களுக்குச் சென்ற விடமெல்லாம் ஜெயமே ஒழிய பராஜைமே கிடையாது என்பதை பிழ்மர் மார் பாரதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். (1)

அங்கவெஷ்டாங் ஜபவெஷ்டாங் காதவெஷ்டாங் வாரஹவி :

பெஷ்டாசித்துவாஸ்தாரெரீ தஞ்செப் வாவெஷ்டிவித்தாரீ

லாப்புதெஷாம் ஜயல்தேஷாம் குதலமேஷாம் பாரபவி :

யோமிக் தெவர்ஸ்வாமோ ஹருதயே யம்பரதிஷ்டத!

(இ-ன்) எவர்கள் சிலோத்பன நன்மோன்ற மேனியுடைய பகவர்கள் திவானாத்திலூல் ஸாக்ஷாத்கரித் திருக்கிள்குருக்களோ, அவர்களுக்கு தின்கித்ததெல்லாம் கைகூடும். அவர்கள் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்புதான். அவர்களுக்கு அப்ஜெய மென்பதே கிடையாது. என்று சொல்லியிருப்பதால் அந்த பரமபாகவதாள் மூலமாகத்தான் காம் இந்த அகண்ட ரஸத்தை அதுபயிக்கவேண்டும். அவர்களிடம் காம் பாயுக்கியுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். அவர்களிடம் அந்தர்களுக்கு கெடுதல் தினைப்பவகளுக்குக் கூந்து என்றாய்விடும். அது மற்றெந்த தெய்வத்தினிடம் போன்றும் தீராத என்பதற்கு திருஷ்டாந்தமாக கீழே சொன்ன பாகவதர்களில் ஆறுவது பக்தரான அம்பரீஷன் விஷயப்பத்தில் தலேவுக்கொண்ட நூர்வரஸ் கேட்டப்பட்டு கைட்சியில் அவனுலேயே கார்க்கப்பட்ட அம்பரீஷன் பாகவதர்க்கை என்பத்திக் கேட்டினவரை சொல்லலாமென்றார்ம் பிற்தேன். கரும்பு கோணலாயிருந்தாலும் ரஸம் மாருததுபோல் கான் சிற்றறிவுள்ளவனுக்கும், பாவத குணத்திற்குள் பெருமையைக்கொண்டு சபையிலுள்ள பெரிபோகள் இதைக்கேட்டு கோர விக்கூட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுபம். சுபம். சுபம்.

நாமளித்தாந்த நிருபணம்,
முற்றுப்பெற்றது.

அம்பரீஷ் சுரித்திரை நிருபணம்

(1) கீலாக்ஷ்மியின் நிதி வை
 பொதுவாக சம்பந்தமாக வாட்டுவதற்கு எடுத்திடும்
 பொரித்தன் நாளூரமிலைக்கூரையிலேதான் விழ்ப்பாவுக்கூர
 கூடும் நவங்கிரத் தலைவு வழி விவரத்தொ 22] [ஷுஹுக்கா
 அப்பக்ஜெஷன்பரிசேந்த விப்ரர்ப: உத்தியாத்திரையு
 கூடும் நவங்கிரத் தலைவு விளைவிழ்ப்பதோம்!! (22)

(இ-ஏ) பரிசுவித்து மஹாராஜன் காசாபாரிடம் கேழ்க்கிறேன்.
“நாய சாதாரணயானே! காபாகாராஜன் புதிரராண் அம்பரிஷம்வூர்
ஶாஜனிடம் பிரமண சாபமெஸ்பீரது வந்தது, என்னமாக வில்கி
றது. இந்தக்கைத்தன்யைஏஞ்சகு விஸ்தாரமாக செரல்லவேண்டுமென்று பிரி
க்குத்து கேட்டான். கார சொல்லுகிறோம்.

(2) வாசி தூதிக்கீடுகள் என்றும் அழைகின்றன. மொத்தம் பல நேரங்களில் வாசி தூதிக்கீடு குறைபாடு செய்யப்படுகிறது. மூலமாக வாசிகளின் பாதுகாப்பு முறைகளிலிருந்து ஜாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. வாசிகளின் பாதுகாப்பு முறை வெள்ளதாக மேல்தான் தாமிரை வெம்பரிடி என்று அழைகின்றன. வாசிகளின் பாதுகாப்பு முறை வெள்ளதாக மேல்தான் தாமிரை வெம்பரிடி என்று அழைகின்றன.

(இ-ஒ) மூமியின்கண் மிகக்குச் சிறப்புவாய்ந்த அயோத்திமராக உட்கை கூர்ய்கலத்தி வருத்த அம்பரீவினென்றும் சுமிரவாகத்தி மூமியின்கண்ணோர் மெச்சம்படி பரியாலித்தார்.

(வசனம்) எத்தனை வகைகளும் அப்பரிசீலிக் கொண்டிருக்கின்றன, அந்த சங்கிரவாதத்தில் மற்றும் தவரங்கள் அரசுபுரிந்து வருகிறால்தனில் ஒரு சமயம் தன் தேவதில் காட்சியளிக்கும். அப்போது ஏவ்வித பரிமுறைத்தாலும் அந்த பகுதியிலிரும்புவதற்கு வளிப்பட்டதி முனிவர்ணால் கடத்திவிவதத் தனியமேந்திருக்கிறது என்பதைவிட ராப்பிக்கும் விளகிறது. அதற்குப்பிரச்சு இந்த யாத்திரத்திற்கு தெய்வமானிப ஸ்ரீமங்களாயன்னே ஜனமஶபஸதநிலைத்திற்கொடுத்து அதுக்

கீர்த்தி உய்யும் முத்திரையும் நன்மனதில் திர்மானம் காட்டப்பட்டு, செல்லோ தீவியங்களைப் பற்றியில்லை பெட்டவர்களினுக்காலையைப் பற்றி பழனியில் வந்தாலோ குற்றாலையும் கூட முன் வரியிக்கப்படுவது அல்ல (2).
ஒரு முறை வாய்க்காலையைப் பற்றியில்லை என்றால் சீதையை விடுவது அல்ல (3). பியாக் ஸாக் ஆதி.

சித்தமக்குலை வேங்கிராயமுல்லோ ஸ்ரீபதி பாதமுதனுசி: நதவயமேஷாக சிறப்புக்கிழவுசூந பக்தர்க்குள்ளு செம்படிக்கு. (இ-எ) அந்த அம்பாவை ஸ்ரீல இங்கிரியங்களையும் தன்கீ மனத்துக்கு வசெப்படுத்த, அந்த மனதை ஸ்ரீபதியின் பாதத்தில் சிருத்தி, நதவழுணர்வது நன்கு பகவத்திருக்கப் பின்டப்பெந்தாக்கி சிருத்தினுடி கவுனித பக்திகள் செய்துவந்தார். “எப்படி பக்திடண்விது ரெண்பதை ஆகந்திரபத்தியத்தில் ஏழுகியிருக்கின்றார்.”

(4) ஸீஸபத்யம்.

சித்தயெழுது மநிரபி ஸ்ரீபாதமுவயந்து பலாத்துவமுறை படிமநதை பற்றி விவாதமுந்திர மாஜ்ஜனமக்கு சர்வன்முலை ஹரிதாச்சரவனமக்கு ச்குபுது கோவித்தருப வீக்ஞமங்க சிருமுகேவ கமக்கிருதாக்கி பதமுலீசுவரரேஹ பரிஸர்பணவக்க காமங்புச்சக்கரி கைக்கங்கர்யமக்கு வங்கமச்சுதகுணலங்கமாத காரணமெஞ்சிரிப்பதாக்கரி மெமக்க ரவநதனவல்தனபகவணமங்க ரதவபுண்யஸங்க நவயங்தயாராஜ ச்சரமுனகு வாக்கு வெளிக்கும்போது சுதாமலை காலாக்கிரமியில் வாய்க்காலையை விடுவது அல்ல (இ-ஏ). அந்த அம்பாவை ராஜ்ஞன் சித்தம் பகவத் பாதத்திலும், வாக்கு ஹரிகுணங்களை படிப்பதிலும், கைகள் பெருமள் கோயில் பெருக்குவதிலும், காதுகள் ஹரிதாச் சேபேபதிலும், கணகள் பகவதாக்கியில் தரிசிப்பதிலும், கலை கேஷவமுர்த்தியை கமல்கீப்பக்கலும், காலங்கள் பகவதாலயத்தைச் சுற்றுவதிலும், இசைச் பகவதாலய வங்கத்திலும், சோகை ஹரிபக்த ஸிடத்திலும், மூக்கு அடியார பாததுளியை முகர்வதிலும், காஞ்சு பகவதாதிதாள்களைய விணபதிலும், மிகுந்த ஆகையோடு கூடியிருந்தது. இவ்விதம் பக்தி பண்ணினதால் அந்த ராஜ்ஞாக்கு, நாளுக்கு, நாள் வைராய்மேவிடு, இன்னம் எப்படி பக்தி டண்ணினுரென்றால்—

(5) தண்ணாசிரி ஆதி:

ஸ்ரீஹரிபாத பதம்மேகதியாதி சித்தமூல ஸ்ரீணயினுசி. (தீஹரி) பல முறை வழங்கியதால்தான் மொத்தத்தில் சிருப்புசிதமையிலே கிஞ்சித்து பக்தி விடுவது அல்ல (தீஹரி).

(1) வாழ்வருப்பிற் ஜரித்தேப்ர. நடவடிக்கைகள் கம்யூனிஸ்ட் ஏஜன்ஸைத் தொல்லைப்பார்த்து, தாத்தாகலத்துக்கு (பீரவி)

(2) மாண்புமானம் வே மாய்சூதம் வே மாற்றுவிட்டு தழிக்கொம்புப்படி மாரவுடோத சிஷ்டபந்தாவுதெனி மாண-கோல்திரமுக கொளியாத . (புதுமறி)

(வு.ம) எந்த அம்பரீஷராஜன் ஹரிபாநமே நன்களுக் கிடியென்றும் மற்ற வேறுரங்களின் நன், பிசுபோடு வரமதேன்றும் சிசுசபித்து எல்லா சக்தேறுத்தறையும் சிவாத்திரிக்கும் பரமநூல்கூடன் கூட ஹரிகாம்பாக்ர சந்தியால்வைஸரை பந்தத்தை அருத்த மாண்புகிற வும், மாண்புயற்றவனுக்கவும் வஜ்ஜிஜ்விட்டு ஹரிகாமத்தைப்பே பாடிக் கொண்டும் மாதவையே நன் பந்துவென்றும் கொண்டுடிக்கொண்டு மிகுந்தான்.

(வ.14) இவ்விதம் பக்கிப்பை ஜும் அம்பரியூன் குறையின் பூரண தடங்குதலை கோரி டி. யா.ம். செய்யத் தடவிக்குர் எப்படி என்றால்:-

(6) மாறுத பொக்கு॥

(1) கூடையால்தெய் ராயியச்சுக்கீராம் தீவாலிலுள்ளதூராவனி காம் மாத்துவேண்டுத் தடைதெவ-வெங்காவலி தடை தொழிலின் புது நிலைமேற்கொண்டு வருகிறதோம் அதைப் பொறுத்து நிலைமேற்கொண்டு வருகிறதோ.

(3) ஆர்வேஷ்டாதாரைத்துவம்-தெட்டு-வேற்கொண்டு-அவிஜென்ட்
கோவூங் நவாஜிபங்காலி-கீக்டிபுவுஸர்மூன்காப்பிள்ளாதி
வநாக்கரையூஷ்-கரைநாவுந்தீல்।

(1) சுஜேவமேதாவியக்குமிகுவரமஹாவிபுத்யாபனிதாந்தநல்லினா:

(2) குறைஷு-தாக்ரோ-ன-காஷ-பந்து-தவிசோம்மஸ்வத்தனவாஜி
குறையவல்லத்தாபரம்புதாதிய்வக்கந்தரோசெங்கல்கோரஸம்சிம் [பக்கிய-

(Q.5) அதே மும்பிளவன் காபுவதி ரசிக்கந்தரயில் வளின்டால் சுக்கரம் தூயமான நகைணகை உற்ற ஆரம்பித்த அச்சுமேந யூர்ப்பான் படவை பிரகுத திருப்புதிவைய்தால் காவரக்கப்பட மேலிட்டு

நக ஏடு, பிடிகளை, இட்டோ, பந்த, மித்திரான், சுதாவனை எய்ம், நூடை, ஆபங்கம், ஆயுதம், பொருள் முதலிய அமித்திய மெஞ்சு மோஞ்சி, அரணில் பந்திழிம் ட் ஸ்போர்ட் பங்கு தியாவாற்றிலேயே ஆழ்வீசு சிற்றமுள்ளாவாரனே இருக்கார். அம்பரியூ சிற்றபரிபாற்றைபார்த்த பங்கு என்னசெய்துகொள்ளுன்.

(7) ஊழலக சௌகாடு

நூலா ஜாஸ்திஸ்குரு பூத்துக்கீர்த்தி நியாலஹா॥

வாகாங்க ஹகியோமூந வீடுதொங்காக்கிரக்கூணா॥

நூலா ஜாஸ்திஸ்குரு பூத்துக்கீர்த்தி நியாலஹா॥

ஏவாக்கப்பக்கியே கேவ ப்ரிதோபிதாபிரக்கானம்!!

(டி.ஏ.), பரங்கிமான்தியான், அம்பரியூனிடம் ப்ரீதியுடன் ஸ்ரீநாரி யாருவர் சுதநாக்கராலும், மற்ற எங்காரணத்தாலும் யேர்ப்பும் வலை புயத்தெயும் நிவார்த்திக்கவல்லமையுள்ள தன் சுதங்களுமேன் அம் சுக்கிராயுதத்தை அந்த அம்பரியூநாலுக்குக் கொடுத்தார். அதனால் அந்த ராஜன் விசாரமற்று பகவானை எப்படி தபாவும் பண்ணிவக்கா சென்றுள்ளன:—

(8) நாட்டைகுறித்துக்கீர்த்துப்பகம்.

ராராடிட்டில ப்ரோவகன்னு ராஜிவாஷ்வேவமே (நாடு)

மாராஜகசிங்கே வேரி சம்மிகாலு வேவேலேநா (நாடு)

(சரணம்) பதிதபாவன பக்தபாலன கதிநிவேயங்கி வேட்டி கூத்ராஹித் பதிவியிச்சி வேகமே நேவதாலோ ரிசாவுமி (நாடு)

(டி.ஏ.) கேஷ்டாஜீவராஷா, இங்கு வேகமாக வர்த்த என்னைக் கீபி பாற்றும். ஏ மன்மதஜாக, தட்டனையே நெய்யிக்குக்கிடேன், கேஷ்டாஜீவன, பக்தாக்ஷர, நாக்ஷீலையே கதியாக நெய்யிய நாளைஞ்சு அழேயேனுக்கு சித்யமான பதந்தகத் கொடுத்தனவேண்டுமென்று எதா கோத்திராநு செய்த வருகியார். இந்கு அம்பரியூப் பாவா தலி கிருமானுஷ்டாயத்தால் புவார் ராமபுவும் நிகுப்தியடவுர சூதாம் சீதைய்தமத அறிவுறு என்னசெய்தாகிரன்றுன்,

(9) புஷ்ய-

தங்கிதாலி நீலவுடுதெய்மாநா -

நாமுவமாணாவேயூ ந. தங்கவுதிதொலஙு।

ஜதவிலைாலா அரிங்வெஙு -

வகங்காம சகிதொழாஸீ வூதங்வெஙு॥

தன்நோடிடிவல்கெயுனு - சூபகுணுட்டயைதலைதிதோடன்

ஜைவிபுடர்ச்சிஞ்சென். கணமுகபக்திதோந்வாதசி வருதம்பெடன்:

(இ.எ) அந்த அம்பரீஷ மற்றாராயின் தன்நோமுரோடும், தன் பட்டராணியேடும் மிகுந்த பக்தியுடன் துவாதசிவிருதம் ஆரம்பித்து, பிரதி மாதத்திறும் தசமியில் ஒருவேளை போஜனமும், ஏகா மசியில் கத்தோபவாஸமும், துவாதசியில் காலைங்காஸம், ஜபா ட்ராடிட்ராஸம், பகவத்பூஷை, யாகவதராதனை செய்து, துவாதசிவிருப்பத்தக்குள்ள அடியார்களுக் கண்ணமிட்டு தானும் துளை தீர்த்தத்துடன் பாரணைசெய்து வருவார். இவ்விதம் பாரணைசெய்வதிறும் சில விசேஷ நியமங்களுண்டு அது என்ன வென்றால்:—

(10) பராசரண்மிகுதி கலோகம்.

குஹவுபராகம் தாவைலீ யாதீ மாமையாவுமாதி:

யதுகாக்கூள அவைதிதகுவநிதீதொவரிஃ॥

அதன்தயசாகம் துளை தாத்ரீபலமதாச்யத:

யதரகுகூள்க்கூலத்தாலைக்கிழவிதோவரி:

(இ.ஏ) துவாதசி பாரணை செய்த எவ்ர்கள் வழித்தல் அதக்கிக் கீரை, துளசி, கெல்லிக்கனி, இறநிகமய் இலவாளிருக்கின்றதோ அவளிடம் ஸ்ரீமுரி ஸாக்ஷாத்கரித்திருப்பார் என்று சொல்லியிருப்பதை ஆற்றி, அம்பரீஷன் அவ்விதமே பாரணை செய்துவருவான், பிறகு; அம்பரீஷன் துவாதசிவிருதம் முடித்தான், எப்படி வென்றால்:—

(11) மந்தியமாவதி, ஆதி:

(1) ஒடுமைவுத்தீவல்லியா - வூதாங்கத்தங்காந (ஒடும்)

இதிதெளை - காக்கைவைலங்கா (வூதா)

(முடிக்கு) ஓலுஷாராது வாவலங்காவரிங்குடு -
கீடாவிடி ஜகாந்தரோஹ்ராங்காவேபி॥

(2) பொவதங்கூரகாபெயி - பெறிகாந்திமேதங்காவா (பெரு)
காரவெரி கொவாபி கொஷி-நொ (பெறி)

(முடிக்கு) மாயைங்காது அதொ வந்ததொநு-தீவி -
மொநாந் கேரவங்களு தெவதாமதா॥

(3) பூஷாணாது பாமகெக்கு -

வாவங்காஷி-பூ, வெர பெதவாஜூததி-தி॥

(முடிக்கு) வாரணவெப வொவதங்வா-வெக்காக
வாபெசிந் சாவு வெவதங்வா-வெக்காக

(1) இனைவிருந்து ஸலபியர்-விருதங்கந்தப்பன (இடு) மறிதமென காந்திக மாஸம்து (விரு) முடிராந்தி யுப
வாஸமாராந்துசயடு மீதாளிக்கி ஜலமுலோக்குங்குபெட்டி.

(2) மதுவனம்புணகுயேக மஹிதாபிழேங்பு (ம) முரகவரி
துல்கொலகிமோதமுதோ (மஹி) கந்தபுஷ்பாஹுதேஙனத
தோகாச்சிஞ்சி கோதானமொலிப்பு தேவதுலகு!

(3) பராம்மனேந்தமுலகெல்ல பஞ்சப்கஷ்யஷ்டர்மோபே
வாஜ்வாங்கமிசி ப்ரரணயேய்போவஙபுடோக
லம்யமிக்கருடு வச்சேங்புடோக!

(இடு) இந்தமரிரி அம்பரியன் ஒரு வருடம் துவாதசிவிருத்
யாஷ்டித்து, கைட்டி காந்திகக மாசத்தில் மூன்றுநினை முபவாஸ்
மிகுந்த, அந்த துவாததி காலையில் யழுமைநியில் ஸ்ரூணம்செய்து
அக்கரையிருங்கள் மதுவனத்தில் ஸளங்கிராமக்குங்கு அபிஷே
க அதிகன் செய்து, கந்தபுஷ்பங்கள் அர்ச்சித்து, பூக்குறிவேதனம்
செய்து, பிராம்யனங்கு வீதிப்படி ஸகங்கநத்துடன் கோதானம்
செய்து பக்ஞப்கஷ்யந்துடன் அறங்காவயுங்கள் அங்காதானஞ்
செய்ததான் பாரணை செய்ய, ஜூம்பிங்கும்போக ஒரு மஹரிவி
அங்கு வங்கார்.

கோராயத்தின் புலன் என்னவென்றால்,

(12) சூராக்டி

முயகிளமெட்டு சீதை மூபநாதி அதோடு ஸா
தவாக்டாஸங் பூதாக்டநாலவாட்டாதி முகங்கிழெக்டு
உவாக்டாக் விடுதாணாநா ராமவுர்யாவீணாநா வாவாவ
ஸ்தீல்வெப்பா ராமவுதா வாஸ்ரவங்காநா வாவா
பூதாணாநா லாப்பாவிடுதெழுர் நூதாநா நூதாநா
[ஏதுமல்]

வாமத்தே— பிள்ளத்தி புவனுனி காத்தச
தமூர்த்தியேம் புத்தாயேன ஸ்வதான் பலமல்பேத
வாம்கும் சிறுக்கும் குப்பாக்கிரினும் ஸ்வாலைம்
பக்கில வயோகுப் வத்தா பக்கா அம்பதாம்
க்ராவிடீத் எதலிப்பேப்போ குதேஷாந்தா புத்தவம்.

(13) ஒரு பகவின் தேஹத்தில் யதினுக்கு உடைக்கன் மிருக்
கின்றன. ஆகையெல் கோதாம் செய்தால் ஸ்வ வன்றக்கு
டை ஸ்வல்லோக்களையும் நான்கு செய்தபலன் உண்டாய்விடிறத
ஒதுக்குறுய் அறிந்த அம்பரிஜன் பக்கள் கொம்புக்குக்கு நாக
கொப்பிக்கும், வெள்ளியால் கால்குளம்பு கட்டுக்கும், மேல்பட்டு
வல்திரங்களும்; தலையிற்று பால் கந்தும் குண்முள்ள பக்கள்,
நெறுவளோடும்; பால்கற்கும் பாத்திரங்களோடு 3. சேஷ். கோத
ஙம் பிராமணர்க்குக்கு செய்து அவர்கள் கிரைக்கஞ்சுக்கு அனுப
ப்படு.

(அவதாரிக) அப்போது அம்பரிஜன் பார்ஜன செய்ய. போகும்
போது வட்ட சேஷி யாரென்பதை தெரிவிக்கிறோ.

(13) கட்டதம்.

மாமுவாந்திமி வதெநாவநாவநா—
வாந்தவெவாவினாவா வநாவாவிப்பெமா
நூரவாவாவாவினாவாவா ராமவுர்யாவா நூரவாவிடு
நாதிவாவங்வாத்தகாநா.

பூதாவிம பதோப்பு யான—இ.

வாந்தபோலிஸா— டதுபம்போன்.

பொல்லுடையிபால்டு (1)

பர்யானங்கட்டங்கே நன்னியவைப்புன்னுஞ்!

(13) வெந்ம், உபரிஷத் திருப்பற்றக்ஷோ “நன்கு எப்பேறின் வல்லவராயும், நபனியாயும், போகிக்குஞ்சு சிரேஷ்டாயும், சூரிய ஜோபோருண்ட தெருப்புஞ்சு உள்ளவராயும், உள்ள பிரமணராயும் வால மஹரிவி அம்பரியூருக்கே வந்தார்.

(14) ஸ்வ்வாய், அடதாளம்.

வறிந தீர்நிவரிநு - செஷுமாரெந தீர்த்தி - வதுலி-ஏதா செஷுலிலிரி - செஷுக்கெதா நிதெவு-யதுவி செஷு-நாஜிங் வடதெநநிவெலுநா சுநிவெபிநக்காநி - தங்காநநபொஙி - நநகிலி ஒதுக்கி தாகாவிடி - ஜ்ஞா-நா வூநாநா-ஒசுவி யூநா தா-நா வெப்பாடு - வெங்வநா நா-நா-நா வெப்பாடுநா]

வச்சின முனியரிக் கெச்சாலேண்மெராக்கி வுந்தலமுறோ கெஷ மத்திகி மெச்சிக் கோசிச்சே பன்னமுமெச்சக புஜிஞ்சவலயேனி வேடா புணிவேத்தனமுனி மனமுனங்பெராக்கி நனகிதி மநிமனி தாகளிக்கி ஓலமுன்வன்னாமுஜேவி ந்யாங்குமோ பெராத்துபோ வக்குந்தே கூமயமுல்லோ!

(15) அந்தராஜா வக்கு, நாவாலமுனிய மஸவித்து, பிரிய மாக குலப்ரசனங்குசெய்த, ‘நாங்கள் என்னோடு பராக்கூ செய்ய வேண்டுமென்று’ அழைத்த, அந்தகு அவர் ஒப்புக்கொண்டு பழுண்ட ஜலந்தில் கீராடி, அங்கு நிழுக்கடயில் உட்காந்த வகுவதற்குத் தூ மஸமாபாவுடன் அம்பரியூருங்கள்வெய்துரெங்குல்,

(15) நால்கி, புதிதாளம்.

விலவிதுநா ராஜா - விவராயா-ம நவா-ம (வி)

பூராஹணாதி கு 3 - ஹாய்கா-நொவி (வி)

குல 3-“ஊாஸி” - பாடு-நா-ஹாரங்கவெங்கா-நா-நா-நா

குலந்தெந்பாவி - குல சிபுருபந்தி (வி)

பிலபிச்சோரா ராஜா-யிபுரலந்தி

பராமமாறிக்ரம பாந்துநோடி

அண்ணுற்றாறி பாந்துநேயி

வோய்க்கோடிவி ரண்பமய்யாயேயனி

(9)

(9)

(9)

(இ-ஏ) அம்பரிஷன் விருதுவாளர்களைப்பிட்டு சைபகட்டி, அந்த பயாத்தி என்யென்றுமிருந்திருப்பார்களே செய்யலேன்று மொன்றுல், பிரேமணன் வழுப்பிருப்புபோன்ற வரலில்லையே என்ன செய்யலைமென்று மேற்கிறோம்.

(16) இஷ்டங்நாளி, நோடி.

தீர்மாணங்கள் ராப்பார் தூதிராப் |

வினாக்கலாசீவடி கலைப்பி |

நிபத்திகள் வைகுமேள்ளநூல்வையிழுவாரா |

தெனி தீர்மா விவராதார் தென்ராதா |

கிருட்டோச்சி சுடாயா முனிராயா |

சிறுக்கந்தல் அஸ்புமாயா |

சிவமுமிட்டாப்பல்மென்னு புதுவரா |

கோசிமிகு விவரமுரை தெலபாநா! |

கோசிமிகு விவரமுரை தெலபாநா! |

(இ-ஏ) ஓ விதவாண்ணனே! கோடப்போன் அந்த நாவாணின் மூலவர்களிலை, (சிலுங்) காவாதசியான் இந்த கார்த்திகை கல்தவாதசியோ உவல்பாநாமிகதாளிருக்கிறது, இதற்குள் பார்ஜன் செய்யாகிட்டால் சியமாம். தப்பிப்போகும். அதினி வராமல் பார்ஜன் செய்யும் கடாத, இந்து என்னசெய்திருத் என்னியமம் தவராம் விருப்பதற்கு கீக்கன் ஒரு யோசனை சொல்லும்னே என்று அம்பரின்மேன், விதவாண்ணிடத்தில் கேட்டபோது விதவாண்ண் என்ன சொல்லார்களென்றால்:—

(17) சூரங்குப்பு விவரமுரை

ஈங்வா கெவலே நாயகாராங்கமுங்கா வாரணாரா |

குஹ்மாங்கங்குமூலம் விவுரா குரிதாநஸி தஞ்சயகி |

அம்பஸூ. கேவலே காதகுருத்துவதவந்த பார்ஜனும்

நூற்றாப் புதூரை விபா. அசிராசிநநுசயத்

(இ-ஏ) யோ ராஜனே! பாபாரி யிருப்பதற்குன் ஏன்கி, யான் சிரம தீர்த்தந்தை சாப்பிட்டால் பார்ஜன் செய்யப்பட்டு எந்துவிடும் இப்படி செய்வதை பெரிபோக்கன் அசிராசிநம் என்பர்கள் சூப் பிட்டத்ராவும், சாப்பிடாதாலும் இருக்குந்த, இப்படி செய்யுமென்றார்கள்.

(18) ஸ்ரீயா.

குவிவியர நாவதி ரயிசுந்,
பெலை நங்கூவராண்பாந்து।
ஒந்திராகக்கெட்டார்ஜாமுவி சீகாவித
கிழவாவாணி வழுவா ஸ்ரீநாவாநு॥

அம்விவியர நாபதி ரயிமு
கேள்வைமட்டு பரண்யுவன்
முனிராகதேக்குஜல்லி முகுளித
கிழபாணி பல்லவுண்ட்குகன்!

ஏதைகேட்டு அம்பரீஷன் அதிவிரவாய் ஸால்கிளம் தீந்தத்
நால் பாரணைசெய்து, தூர்வாஸர் வரவைகோங்கி, அஞ்சலிசெய்த
கையுடன் எனிப்பார்தநார். அப்போதிக்கும்பிவரும் தூர்வாஸ் அம்ப
ரீஷன் செய்த பாரணை அறிந்து, மாற்ற சோபத்தேடு இராணை
மிறட்டு சொல்லுகிறார்.

(19) அடானு, ஆதி

யாரென்றென்ன வினைத்தாய் அம்சேஷன்பேரல்
மதம்பிடுத்து (அடட்டுப்பாலா)

(யாரை)

(1) பார்த்திவனே என்ன பாரணைக் கைமுத்ததும்
தீந்தமரடிகான பிரும்பிவரும் முன்னே, சேந்தியாய் கிருங்கு சியுமத்தை முடித்தாயார்
சீத்தியை பிட்டோங்கன் கறக்கிறேன். பாரடா (யாரை).

(2) வாஸவனேன் முலைய ஸௌபி வினைத்தத்தரு
மேசம் வங்கநே அவன் பதிக்கு
சேவநாலென் மூசை கவத்தேண்ட
போமிருங்கால் பநைக்குதே யென்கும் (யாரை)

அவதரிக்க.

இவ்விதய நாவோர் சோபக்ரெண்டு நன் ரப்பிக்க சிலைழி
ந்த, நன்ஜுடபிலிகுந்த ஒரு பூமத்தை வண்டுபண்ணி அம்பரீ
ஷன் செல்லும்படி, ஆங்கு பிரத்தனுபுபுகிறார்.

(20) பஞ்சமாசம், நுபகம்.

ஈடுகடை கீழ்வூலி பங்காரீ வெங்காந்தா -

அாதமோ நொரிமியி கொவி கீழ்த்தால்வகாமதா -

மாதகாண்டாவாகில நொக்காப்பூத்துத்தாபாய்யோ -

ஆவிநா நொநலி-வேங்வெ நாஜ்ஜாண்மூப்பாகிலோ ||

அந்தக்குந்தம் மெல்லஸ்திபி யம்பரிஷ வாயநா

ஸாத்மலேர ஸரிக்கிளோப முக்கவிமப்க்கலா

லங்கஞ்சு வாலநெரக்க ஏருதயநுத்தாப்புதோ

ல்லாவிகானே காசிபம்பே காஜி காட்டுற்றமயுக்டி

(இ-ன்) நாவரார் நன் அவுஷ்டானத்தை பெஸ்ஸ முடிந்த,
அம்பரிஷன் யாரண்ண செயத் சங்கியரிக்கு கேபக்கிளம்பிரி பிர
எய்வள்ளும்பீசுப்போல் பயங்கர குலாயுதமும், கையெயுமான ஒரு
ஆரத்தை தன் ஜடையிலிருந்து உதபத்திசெய்து அம்பரிஷனைக்கால்
லும்புத் துக்காபித்தனுப்புகிறுக் கூடாது என்று கூறுவது வாய்க் காலம்.

அதைகண்டு அம்பரிஷன் அந் தார்வாலீரிடம் எவ்வளவு
சமரதனங்கு சொல்லியும், பிரயேஷனப்படரமல் போன்றவு
வானை கிணத்து வது திக்கிறு.

(21) ஈங்நீதா! ஆகி வார்ஸஂநா!

திக்க நீவேரா கீநாயாபா முந்தாநாராடி பூகெக்கி
ஸ்ரீயா வாசிக்குவாகா வாலி நூ ஸ்ரீயா அரசோராஜாவாரா ||
க்கல்வி நீவாதிசா அரஸ்தியினி சிரா ஜம்பிஶயநநா வேவதா
மரியாமா - விவலிந நூதொ வழாத்தவாயாமாராமாதா-
தாவாநி நெரா ||

திக்கு நீவேரா தேவதாபாரா ரக்குனராரா பீர்க்கேதா

தீதா பரமக்குப்பிகர பால்க்குச ஸ்ரீதா அரமோ ரபயாரா!

உல்லிநிப்பதமு லாச்சயினுசிக்ரா ஜலதிரப்பனா ஸபத்ஸலம்
யாவா பில்கினாதோ பதுவறுயாவரா குருதாகி கேலரா!

(லாயம்) விவசிதம் அம்பரிஷன் மெய்மூர்க்க ரதகுங்போது
காய்க்கந்ததென்குள.

(22) செஞ்சல்

புதிலை மூத்துரக்காயாம் வாழ்வேண இஹாத்தா
தாவங்குத்தாம் வரு குழாயுவி விவவாவகள்॥

ப்ரகிஞ்டம் பிருத்யங்காயாம் புருஷேண மஹாத்மா
த்தாவங்கிருத்வரம் நாம்சக்ராம் க்ருத்ரங்கி மிவப்ரவக:

(இ-ன) பக்தர்களை கார்ப்பதற்கு பகவானுல் அனுப்பப்பட்ட மு
கிருத்மான்து சோபத்துடன் சிறவங்கும் பாம்பை செஞ்சுப்புனை
ஞந்தவை பப்பேல், அங்கழுத்ததை பஸ்பம் செய்துவிட்டது, பிறகு
மகா கோபிஸன இங்கு தோவாஸி இன்னம் ஏதேனும் விஷமம்பண்
னுவரா, ஆகைளில், இவரை தொநுக்குவிடுவோமென்று இவரைத்
துரத்துதாட்டித்து:

23. காண்டா-தாளம்-நூதி.

மீப்பிச்சிகாங் தீந்வைத்தக்காங் சாந்தரிவில்லாமுனி சுறிக்கமல் மேன்டு
சோபத்தமொழித்து கூபஜலப்பெண்டும் நாயக்திராமலே நானியெங்கும்
நாகவோமுநுவ மேறலவேங்கவெங்கு நாம்காலும் விடா நாதன்வாழியைக்காங்டு
வோத்தம்பகட்டகும் பத்மங்கிருக்கும் சோங்கதெரிச்தவர் பாதம் பணிந்தார்

உதானம்.

துரவ்யாஸ கொழுத்தச்சுற்றும் சக்கிரம் துரத்திவருவதைக் கண்டு
பயந்து, ஸத்யலோயம் சென்று பிரம்மாவிடம் ஸ்துதிக்கிறார்.

24. சுருட்டி-நூதி.

பாலய பிரும்மதேவ பிதாமஹாத்தம் (பாலய)

ஸிலாரத தேவு பக்தரிம்மதி ஹ்ரீஸம் (பால)

களிவராஸை களிதஸகலஞ்ச

நந்தமுனிஜங் கமாமித்வரமிசம் (பால)

(இ-ன) ஜூயா பிரமதேவனே, யங்கு புத்தியின்றி ஸிலமேக்சயாம
என் பக்தனுன் அம்பரீவனிடம் அபசாரப்பட்டேன், என்னை ஹரி
சக்கிரம் துரத்திக்கொண்டு வருகிறத; அதனால் பயந்து ஒடிவருகி
மேன், என்னை இரகவிக்கவேணும் ஜூயா நாமயாழுவை பிடமாத

உடையவரே! உலகத்திற்கு சிருஷ்டி வந்தாலே, எப்போதும் சிலிம்னூடன் கூட பிரம்ம யிசாரமண செய்கிறவரே, தங்களை தஞ்சை அடைக்கேன் என்று கூறுகிறது, பிராத்திந்தார்.

அவதாரிகை.

அதைக்கேட்டு, பிரம்மேவன் தூர்வாஸரிடம் என்ன சொன்ன சென்றுள்ளது—

(25) பூர்ணாக்ஷ
தூர்வாஸரிடம் என்ன சொன்ன சென்றுள்ளது—

தூர்வாஸரிடம் தத்பொலிஷ்டா மக்ரெதூர்வா நூபோக்ஷி
தவாராவாய்த் தவாலிகுவதிதொழுதுத்துக்குறித்து

நாபாகதநயோ விஷ்ணுபக்தச் சோஷ்டோங்குபோத்தம:
தன்யாபாராதிபவளித்வமிதேக்கச் தூர்வா.

(இ-ன) ஒ தூர்வாஸரே! நாபாகன் குமாரனுன் அபீஷன் விஷ்ணுபக்தசிரமணி, சீர்தாங்க பக்திரித்தகில் அபாத்தஞ்செய்கவராவீர், சீர்தாங்கமுடன் பேசினாலே அக்க விஷ்ணுசக்கரம் என்னையும் பஸ்யம் செய்துவிட்டு, சீர் இவ்விடம் சிற்கவேண்டாம், வேற்றிடம் சௌலும் போமென்று, அகதக்கேட்டு தூர்வாஸர் சொங்பவும் பயந்த, காலங்கிரி வக்கு சங்கரை துக்கிக்கின்று.

26. சங்கராபரணம் அடதாளம்.

பொன்னுர் சென்னியே, புதித்தோலை யங்கக்கிழக்கத்து
முன்னுர் சென்னாய்த் தோலை மகிழ்ச்சிக்கொண்டதையன்றித்தோலே
யன்னே மாமணியே மழுப்பாடியுள் மாணிக்கமே
அக்னேயுண்மை யல்லாலினி புராரை சிலைக்கேணே.

வாணா.

இவ்விதம், தூர்வாஸர் ஸதுகிக்கும்போது சங்கரன் திருப்பு
பகுட்டுத், ஒ தூர்வாஸரே! எனக்கு வங்கிரி வங்கது விஷயமென்ன
எங்கு மேங்கும்போது, தூர்வாஸர் கட்டுத்ததை சொன்னி இந்த
உமரிசக்கிரத்திலிருக்கு தங்களை காங்குவேண்டுமென்று பிராத்திந்த
ஏட்டு சிவபெருமான் சொல்லுகிறார். ஓ சூடிட்டுத்

வூரியவுண்டம் சென்ற அம்புஜாகந்தன் திரு

வழகளில் பணிக்கு அபயக்கோரி யலமினான்

வாணம். எனவே சொல்லி கதறிது வரவிடுவே

(29) பரிக்வத் தலோகம்.

வெள்ளு அடிநா கி தபாது வெறிநாக வையோ (१५)
 சிறுத்து நாடுத் திடலை வீதிவெப்பும் வீதிவெப்பு என்றினம்
 வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு
 வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு
 வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு வீதிவெப்பு

வாஷ்மயமானே ஜிருத் தாவன் வினா நாகபதூரை பதிர்வெவநு
ஞானச்சுரங்க ஸதிப்பலிபாபே கருதாலென்மாய விச்வாவன
ஶாஸ்திர சோமாதிரி ரூபாஸுந்தரம் மாரத்மீஷாத் பரிசோதம்.

(இ-ஒ) : அந்த நூல்வைசூனி விசாரதம் சுக்கிரயுதங்வையீரல்
வோகுத்தப்பட்டு, எடுக்கத்தட்ட வைகுண்டபதியின் காலடியில்
விழுது, ஓஹ அச்சுத! அநெந் சாதகவின் விருப்பதாத பு
ஞ்சுதெவ்யும் பிரபோ! ஓஹ விகவபாவன, குற்றவாளியாகிய என்
கீழ்ப்பை கொடுக்கவேண்டும், தங்கள் மலையிடம் அறியாமல்தான் அதை
கீழ்ப்பை கொடுக்கவேண்டும், தங்கள் மலையிடம் அறியாமல்தான் அதை
ஏருத்து யான் செய்த அபராதத்திற்கு மன்னிப்பு செய்யுத்தன்.
நூல்வைப்பயன் செய்தன, உத்தித்தகில், வரத்திலிருப்பவும்
நூல்வைப்பயன் விழுது: விடுதலைப்படைக்கிறுன் தங்கள், சிருவடிவீரன்
அகைத்த அடியேளை காலிடக்கட்டாத என்ற துதிக்கிறு! பொது
நூல்வைப்பயன் விழுது: 30,000 வதங்கிராத்தின் கீருப்பாட்ட வாழ்வை
நூல்வைப்பயன் விழுது: பொது நூல்வைப்பயன் விழுது: நூல்வை
அபராதம் வைக்கியுமன்னின்சி ஆதரிய்புய்ய சேஷேவின. (அப.)
அனுபல்லவி.

க்ருபசேசினு மனவ்யாளசிளுசி கடனைடலங்குட ஸமயமிடே (அப.)
கொங்கல்வைப்பயன் விழுது: சிருவடிவீரன் கீருப்பாட்ட வாழ்வை

வேங்கந்து: சோவி மனிவின்வெய்க்கோ வோண்டி சுபி

வேங்கடேசவரா ஜ்ருபோக்கேன் வேதகாளாவே

ஜாபி ஜ்ருபீகிர நு பிவாக்கிருந்தை (அப.)

(இ-ஒ) : ஸுபயனே: கான் தீட்பதைக்குறிதாக வேங்கந்து நான் நாயும்
யன்னித்து ஆதரிகவேண்டுத்திருப்பது தான்மாதாவுடேட்டு,
தங்கள் கடைக்கண்ணால் பூபுபுத்து: விகவேசமயும்ரோ ஓஹ வெ
ங்கடேடோ! சுக்கிரம் என்னை கார்த்தியேநூலைப்போற தாங்களை நீங்வன
வே, வேங்கடோன்மிருக்கிதே பூபுபுத்தான்பிக்கியெய்யை, வேங்கண
போருத்த முடிபாயல் நெங்காலை பூபுபுத்தமியெந்தான்வாருத்தா
வேங்கடேடோ, ஆயவேல் என் அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டு

மென்ற எப்பிரமணியிலிருப்பின் ஒருத்திலைக்கூப்பேல் அதிலு) அப்போ பயவான் அவ்வளவிடம் பாரவுத பெரும்மை சொல்லு நீண்டங்களும் ஏதுகூடுமாறு பூரியும்படி கூறுவதாகும் (1) கிடை டிராய்க் கூப்பிலைக்கூப்பேல் என்பது என்பது

31. தனியாளி-புதம்.

நீண்டங்களும் உட்கூப்புகளும் பூரியும்படி கூறுவதே (2) நாகா இல்லாம்ராதாதா வமக்காதாவுமால் வரையும் (நா)

(1) நீண்ட லெட்டர் ஜநித வாசத்து வெந்த வெட்டி -
அதை நீண்ட வெட்டியில் வெட்டியிலிருப்பது (நா)

(2) தநாவா சிநாவு தநப்பா ஜாந்தா அல்லது தாந்திலிலி -
ஏதுக்குத்திருப்பது விவரித்துக்கூறுவது போலும் கூறுவதை (நா)

போலும் கூறுவது விவரித்துக்கூறுவது குறிப்பிட்டு வெட்டியிலிருப்பது (நா)

(3) நீதை நாவி யநுவெட்டி நீதை நாவி வாநி-விவாவு -
நீதை நாவி வெட்டியிலிருப்பது நாவி வாநி வாநி விவாவு (நா)

ஏற்குமேற்கொரு பெருத்தாகுவா?

1. பக்தவதைக்கூற பத்தாறு குறுத்துவேட
கோவேப்பதைக்கூற பேட்டேப்பக்கிளி

2. தநவும்வாய்வு இட்டாலைதல்லவிடுமி

3. வெள்ளுவது விடுவெட்டத்தாகுவா? வெள்ளுவது வெள்ளுவது (1)

3. அப்போலியும்பெட்டு கெருவி வெட்டு வெட்டு வெட்டு வெட்டு
வாநி விடுவா வெட்டிவாகி வெட்டு வாநி வாநி பக்துதாகுவா?

(இ-ன) ஓதுநாக்கா! எனி பக்தாக்கங்களினுடைய மேன்மூட்டுவர்

தன் பக்தானுக்காக இந்த பரமபதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1. புதி
தாயின் கண்ணிடம் அதன் தாயான் பகவிற்கு பிரியமிருப்பத்
போல் என் பக்தானுக்கு என் எப்போதும் வசப்பட்டவன். அவர்
கோக்ததுக்கிணங்கிதரனிருப்பேன், ஏனென்றால், 2. பக்தாகன்
தன் சூறை, மனசு, மக்கள், கூறுத்தார், சம்பந்தத்துக்கிணங்கில்
இச்சையை ஒழித்து, எனக்கையே எப்போதும் வினைக்கும் தீவிரங்களும்
எவர், 3. நமிட, அந்த பக்தாக்கி என்னையிடுது. வேறுகுற்றையையும்
என்றைக்கும் வினைப்பதைவர்கள், ஏனென்றையிடுத் திடுப்பினைக் கூறுவிடுவே
கேட்டது. கொல்லி, மறுபழுயும்-பரவுதான் மறுமையை சொல்லு
கிறீர்கள்...கூடும் கூடும் கூடும் கூடும் கூடும் கூடும் கூடும்

(கடுமீதாக விடவில்லை) (32) ஹராவதி குண்டக்டி அன்றைய முறையின் போது

(1) வாய்வெளுக்கும் பின் வாய்வெளுக்கும் வாய்வெளுக்கும் வாய்வெளுக்கும்

காந்தியர் நூல்கள் நாமூல்களையும் பாடுவது விரைவாக செய்யப்படுகிறது.

வேற்றுயம்மூலம் ஸ் துகும் ஹ்ரதயம்லுயஹ்

(ஏ) மத்திய மேட்டுப்புக்குள் வருமானம் கீழ்க்கண்ட படிமத்துடைய மூலம்

ஏன் பாட்டு, சுதா என்றோய்கிடம் தீவிரமாகி விடுதலம் இன் நிதிகள் மற்றுத்தயம் என்னிடமும், என்ன உறிஞ்சுதலம் அவர்களிடமும் இருக்கும். அவர்கள் என்னைவிட்ட தெரிவிக்கும்தழிமிவரா.

— ప్రమాదం, దుష్టతి, విషయం, అనుభూతిలో ఉన్న విషయం (3)

(2) ஈப்தாக்மூர்த்தி, வினாக்களையுதவுதலைப்பற்றி தொடர்வெல்லாம்

வார்த்தை புதிதங்கெ ஜிவுமத்தோஃ கார்த்தபரிவோ

ஏதேனும்பும்மா பிரார்க்டேயதஸ்தய்யர் து கவுபவான்

வூதுவு-ப்ரவித்தேஜ: ப்ரஹ்ம; குருதேவிவம!

Digitized by srujanika@gmail.com

இன் ஆகையால் யாரைக்குறித்து ஹிமசீ செப்பு நன்றாக வரும், அந்த அம்பரினிடம் போகலாம், எதுவகுக்கு செப்பும் விரும்பும் இனி வரும்.

(3) குறிப்பாவிட்டு அவிவீர்ணாம் திருச்சூப்பிலக்கரை ஆலோ

(3) தாலைக்கு அடிப்படையில் வெளியே நீர்தவை கூடுதல் தொகத்துச் சரந்தோ ||

ମୋତୁ କୁରୁତୁଳା ହେଲା ଏହିପରିବାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦେଶରେ ।

போவிதயாச விபரங்கும் நச்சேவல்களைப்
உடன்மீண்டும் வெட்டுக்கூறுவதைக் காண்பது: (11)

காலத்தினாலேயும் கல்பதேதான் மூலம்

தபம், வித்தை இரண்டும் ப்ராமனங்கு மோகி ஸ்ரீ

நூல்களில் தமிழ்நாட்டின் வரலாறு என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது.

நூலில் அதை உணர்வதற்கு முன் தான் செய்திடும் என்று கீழே போன்ற ஒரு வகுப்பு.

(A) நான்முத்துப்பும் நூல்

க.(4) வெள்ளங்கள் துவக்கப்பட்டது என்று நினைவு செய்து விடும் தீர்மானம் தீவிரமாக இருக்கிறது.

وَالْمُؤْمِنُونَ إِذَا قُرِئُوا إِذَا قُرِئُوا قَالُوا هُنَّا مُؤْمِنُونَ

ஏனும்மென்வது சௌபாரமதீ நாபரத நவயமக்ருபம்:

காலங்களில் முறையின் தத்துவம் பற்றிய விவரங்கள் என்று அழைப்பது.

தூதரமன! அந்த அமர்விஷனிடம்போம், உமக்குடைய மனம் ஏதும் சுற்று செய்த சொக்க மனவிடம்

வேண்டுமென்ற கேட்டுமொட்டால் இந்த ஜவஹலதனிக்கு உம்மை விட்டு விலகியிடுமென்ற பயவான் சொல்ல, நாவாய் பயவானி டம் ஒரு வகைத்தேழும் கேட்டான் - சுப்பி என்றுமோட்டு விவரம் சொல்ல விரும்புவது - அதோடு பூர்வம் (இது).

குறிப்பு: ஏது கடிகி கிருமாக

(ஏது) நாவாய், பயவானியர்த்தக்கையிட கேட்டு ஒரு வகைத்தேழும் தெரித்துவர்கள், ஒரு மேற்கை புதைங்கிடம் மேற்கிறார், ஒரு பேர் முந்தி சங்களினருட்டத்து முத்தகத தங்கள் சுக்கிரம் பயமஞ் செய்கவுடன் சங்க என்றபத்தை சிலவழித்து அந்த சுக்கிரம் ஒளி அழித்துபோகுமுடிச் சித்தேன், அதுபனிக்கல்லைபே இனி என் தபஸ்ஸாக்கு சுக்கியில்ஸாமல் போய்விடுமோ என்னமேச் செதியவில் கூயோன்று கேட்டார். அதற்கு பகவான் ஒது நாவாலீசு, நீர் தப வகை அழித்து கொடுத்த சாபம் சிறைக்கு போகவில்லை, நாலும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் வைத்திரான், இந்த சாபத்தை வேண்டியபோது உபயோகப்படுத்திகொள்வாம். அடுத்த சிறுஷ்ணவதா ரத்தில் பாரத யுத்தத்தில் ஜயதர்தாவதத்திற்காக இந்த சுக்கிரம் ஒளி பற்று, சிருண்ட மேகம்போல்க்குத்து, சுரியனை மரைக்கவேண்டிய கூலத்தில் உம்முகைய சாபத்தை உபயோகித்துக்கொள்ளி போகி மேல், த நாவாகவே என பகதன் அம்பரியுன் பார்மன செய்யா மல் உபவாசமிருக்கிறான், நீ ஒக்கிரம் அங்கே போமெற்ற அதுபக்க இல்லாத நிலையில் போகுவது விரும்புவது விரும்புவது அது விரும்புவது விரும்புவது விரும்புவது - 33. கந்தபத்தியம்.

விநாக்களுக்கு விடுகெடுத்துக்கொல்கு அதே பக்கத்தில்

விநாக்களுக்கு விடுகெடுத்துக்கொல்கு

வந்தெங்கொடும் கொரி விடுபகிரி கொல்கு

அனிவிதியமென் கீழ்க்கு ஒரோதனியத்திலே கீழ்க்கொடுக்

வினாக்களே கூக்கவிபுத வந்தெங்கொடும் விடுபகிரித்தான்

ஏது வினாக்களே கூக்கவிபுத வந்தெங்கொடும் விடுபகிரித்தான்

இன் பயவான்றுக்கதற்கதை கேட்டு நாவாய், வாழ்வது, முதல்

கோடு அம்பரியுனருகில்வந்து அவன்டுபனிக்கு, வனங்கம்துடன்

இருஷமை குதிக்கிறார்.

இன் பயவான்றுக்கதற்கதை கேட்டு நாவாய், வாழ்வது, முதல்

கோடு அம்பரியுனருகில்வந்து அவன்டுபனிக்கு, வனங்கம்துடன்

இருஷமை குதிக்கிறார்.

34. கைப்புத் துழி - வாய்மொழி வாய்மொழி என்ற வாய்மொழி செய்தலே அதைகிடிக் கொடுவது தீர்மானம் என்று கூறுவது வாய்மொழி வாய்மொழி - (மல)

பெருவலவை - காரணமாகிகி - (மல)

நாவாலிகி நீலை - வாறுக்காலி வெவி -

நாலூதாவுச்சுவெவாலிகி - கொதிபாலிகி - (மல)

நெஞ்சாங்குநாங் கிழீடு நெங்குவாட்டுநாங் கு நீங்குங்குநாங் கு
வோர்ஸ்ராஜ் நநாங் கெக்கங்கு குநிங்கி வெங்காங்
நினாங் கீராதோ நநாங் நாங்கு வார்க்காந் கெந்றாங்கு குநாங்
கோனிக் கில்கிடாங் - வெங்காநாங் குநாங் (மல)

பூபாலகாங்கு கு பூஜிக்கியாகுநி பார்வைக்குநுமதி (பு)

காபாவிக்கிவே பாலகுக்கீங்கே தாப்புக்கீங்கீதி கெளியிக்கதி (பு)

கொமுகுநுமதி கெஞ்சுடகுருக்கு - (பு)

பெய்ராமு கூலை கொனக மன்னிந்திபோது

பார்மாநோ கூலை காவோகுநை செய்யாது

கூந்தாநிக்கிம்து வெரெலுலேது (பு)

(இ.ஏ) அப்பா உற்றாரங்குனே, உடமை பூஜைசெய்து துதிசையிலிருந்து

கிறேன், கருணையுடன் என்னை இரசுவிக்கால்வெஞ்சுநி என்னை காப்பா

ற்ற உம்மைத்தவிர வெகுறேகுவருமின்றி, கால் செய்த அபராதத்தைத்

மனதில் வைக்கக்கூடாது நூத்து வேறு நெதியிலை வழியுமின்றி.

என்னை வாப்பாற்றவேணும், இதை சுக்கிராயுதம் என்னை பஸ்மம்

செய்யோமலிருக்கும்படி செய்து இருக்கும்வேண்டுமென்றும் பிரார்த்தி

மிரதாங், பிறகு எங்கூநாக்குதெதிப்புலட்சு பிரார்த்தி

35. பயாக்-பதம்-ரூபகம்.

வாநாங்குந நாலூதாங்குந வாஹ பூராநாங்குந வியா

வாவாங்குந வாதிச்வாப் பூஷ்ணில் வியா - உலாஷ்டுதொ

வாநாங்குந வாநாங்குந வாநாங்குந வாநாங்குந வாநாங்குந

வாநாங்குந வாநாங்குந வாநாங்குந வாநாங்குந வாநாங்குந

(இ.ஏ) ஒஹ கந்தாவே! உமக்ரு பாவ்காரமசெய்கிறேன், ஆயி
நாங்குந வாவே, அச்சுதாங்கு சேமாங்கப்பே, பலதூநிலை

னன் எம்ர ஆயுதம்களைபும் இராஸ்ரூபம் எதியுள்ளவரே, மின் கோளி புள்ளவரே, இந்த ஏவாலூ எக்டீ ஓன்டிடென்னுக்குரை, படப் புள்ளு கேழமுட்டாரபேன்றீம், உடலை நிலையை ஏட்டிக் கொண்டு இருப்பட்டம் செஷலயேண்டிம் ஏன்ற அரசர்தித்தார், உடன் என்ன கடஞ்செறன்றுல:

36 விடுதல்.

இங்கிர மினாவுக்கேண்ட திர்க்கூ புதியின் வாழி
யெவ்விப பெய்னிருக்கந்தர மேவே யிருக்கவிடம்,
பவவிய குணமிழுதநக பூண்டுத் வரவர்முத்து
ஹவ சிய காலையின் வேஷநதன் பழநாய, புண்டுமிட்டாலே.

(87) ஸாகி கமாஸ் தே

ஈடுவு சரிவாலீஸி ஹாவுவுக்கிடந்

ஹூவுவுராம் ஹாஷ்பிக்கா

வெஷ்பிக்கா 8-நிட் வாரணாகிக்காரக

ஹாவுதிமூடி யுங்கவா:

புபிதரமணி.வதாபனமேநம்

ஸௌபாரம் போஜுதித்வா

ப்ரேஷ்பிதவாமுநிம் பார்ணு மக்ரோத

புதமாபகிமாறிகுதித்யு.நவா

(இ-எ) இதை சுயப்பிள்ளன் நூ வினா நுக்குப்பாடும் நுட்டுக் கேபு
ஒன்னு செய்துவாத்து அது பிரேஷ்டு, வகூமிப்புதிய கல் வளி கு
ந்தியில் நயனங்குசெய்துகொண்டே நாட் பார்ணு செய்யாது. இவு
விரம் பக்கி செய்துவாத் அப்பாலீ வாழ்வது நான் கைட்டுபின் வன்ன
உத்திரவுயரை,

(38) பெருத்து

காஷாங்கூரிசு ஸ் கவிபஷ்டா ராஜு

வாநா ஸீ தெவாந் விவூதியுடீபி:

வநா.விதிவராதாதி ஜங்காதெடுவ

கெநாத்தெப்புவு காதன்வுவர ஹாவி.

அதம்பரீஷன் நாயேஷ-ஶாஜபும்
ஏயாலீலேஷ-ஏ ஸ்ருஞ்சதிர்:
வகம் கிலோத்மலி வாஸ-தேவே
மனோத்ரேஷவஸ்த குணப்ரவாஹ:

(இ-ன்) முடிவில் அம்பரீஷன் நாக்கு ஸமாயகுணமுள்ள புத்தி
ரங்கிடம் நன் ராஜ்யத்தை தூப்புழித்து, வணஞ்சென்று வத்யானோ
மாமோ குணங்களாலுண்ட கும் விகாரங்களை விட்டு, நன் மனதில்
வாஸ-தேவனீ வைக்காதங்காப்படுத்தி, அவரிடம் நாமயமாக
விளக்கினார்.

39. பலசக்ருதி, ஸ்லோகம்.

ஒத்துத்த-ஈந்தாந உபார்ஷவூ ஹ-வ-தெஃப-
வங்கித-ப-நந-யூபாவு ஷ்வீதா ஹ-நந்தெ ஹ-வ-கீ

இந்யேத் புண்யமாக்யானம் அம்பரீஷன்வழுப்புதே:

ச-க-க-த்தய-ன் அ-ஹ-தய-ாய-ன் ப-க-த-ந-பாவ-வ-தோப-வ-த!

(இ-ன) இந்த பரிசுத்தமான அம்பரீஷ சரிதாரத்தை கேழ்க்கிற
வர்களும், சேலத்திற்கானம்-பிளைக்கிறவர்களும் பிசுத்தப்பத்ரா
வர்கள், இறம்பர கக்தவதப் பெப்ருவர்கள் என்று சுகாசாரியார் பரி
கவித்துராஜனாங்கு தெரிவித்தார்.

→ உ ப ஸ ம் ஹ வ ர ம். *

எங்கலத்திலும் அம்பரீஷன் அகண்ட ராணுபவத்துடனிருங்
தநால், பிரம்மசபத்தை ஜயித்தார், ஆகையால் பிரதமபதத்தில்
பே பே அகண்டஸம்ரண்று போன்றதார்.

கவ-க-மாஹார-தீ மாவிந்தாஸெங்கித-நந் மாவிந்த-
தீ மாவிந்த-|| வீதாகாக்ஷஸ்ரண் ஜயஜயாரா-|| நா-வ-க-
வ-க-ப- ஹ-ா-ஹ-ா-ஹ-ா-த-வ-|| ஜ-ய-வ-ா-ண-ா-க-வ-ர-த- ஹ-ா-வ-ர-ம-||
க-வ-ய-ந- வ-ா-ஹ-||...|| வ-ப-ய-ா-ஹ-|| ஜ-ய-ா-த-|| க-க-ஹ-வ-||...||
ஹ-வ-ர-ா-ங-|| ஹ-வ-ர-ா-ங-||...|| வ-ா-ந-வ-||...|| ந-வ-ர-ா-ங-||

|| ச-ங-வ-ர-ா-ங-|| ஹ-ர-ா-ங-|| த-ா-ங-|| வ-ா-ங-|| ஸ-த-வ-||

க-ப-|| க-ப-|| க-ப-||

மு-ந-ங-ப-த-ந-ங-.